

THEATER • Antwerps collectief speelt 'De Gouden Draak' voor Zomer van Antwerpen

Stationsbuurt levend decor voor nieuw de Roovers-stuk

De Gouden Draak van de Roovers speelt op een braakliggend veldje aan de Pelikaanstraat. FOTO STEF TESSEL

De vluchtelingenproblematiek beroert veel kunstenaars, ook de Roovers. Het als een farce verpakt *De Gouden Draak* speelt, in het kader van Zomer van Antwerpen, op een braakliggend terrein in de Antwerpse stationsbuurt.

• De keuken van restaurant De Gouden Draak, anno 2016, een uithoek van een Europese grootstad. Een Chinese kok wijst naar zijn jonge collega: "Hij heeft tandpijn." "Niet zo schreeuwen", berispt hij de ongelukkige, om te vervolgen tegen zijn maten: "Kom jongens, roeren, blijven roeren." Voor een sans-papier is een tandarts geen optie. Dan moet de loodgieterstang maar soelaas bieden, met fatale gevolgen.

Het Antwerpse gezelschap de Roovers schaaft zich voor hun bijdrage aan Zomer van Antwerpen achter een theatertekst van Roland Schimmelpfennig. De Duitse auteur focust op de bewoners van een flatgebouw, allen zijn ze vaste klant bij het Chinese restaurant op de benedenverdieping. Tegenover de angst van de illegale koks staat het blanke superioriteitsgevoel dat in het stuk gesymboliseerd wordt door de fabel van de Krekel en de Mier. Met geld koop je alles en bovendien "mogen ze blij zijn dat we hen niet terugsturen".

De boodschap van Schimmelpfennig is niet mis te verstaan, zonder de voorhamer boven te halen.

Met een aaneenrijging van korte sketches lijkt *De Gouden Draak* aanvankelijk zelfs open te bloeien als een farce. Iedereen is vriendelijk en iedereen doet zijn best, een dubbelhartigheid die de Roovers goed af gaat. Met veel nuance zetten de acteurs de personages neer, en dat zijn er heel wat: achttien kleurrijke mannen en vrouwen blazen Robby Cleiren, Sara De Bosschere, Luc Nuyens, Sofie Sente en Vincent Van Sande op een dik uur nieuw leven in.

Vertrekkende treinen

Dat de voorstelling speelt op een braakliggend veldje aan de Pelikaanstraat, is een plus. De toeschouwer zit op een tribune tussen puin en onkruid met zicht op de achterkant van appartementen en bedrijven uit de diamantwijk. Af en toe voert de wind geluiden aan van treinen die vertrekken en aankomen in het naburige station. Naast de tekst is de plek, middenin de stad en tegelijk zo desolaat, een levend decor bij dit stuk waarmee de Roovers hun publiek een dwarsdoorsnede van de maatschappij voorschotelen.

De reeks bij Zomer van Antwerpen is uitverkocht, maar in het najaar herwerken de Roovers dit locatieproject tot een voorstelling voor het zalencircuit. Met *De Gouden Draak* vatten de Roovers een trilogie over ontheemding aan. In 2017 en 2018 volgen nog *Onschuld* van Dea Loher en *Een Zevende Man* van John Berger.

ILSE DEWEVER